

توسعه در سلامت با فرهنگ جمع گرایی

سمیرا شهباززادگان*¹، زهرا بهبودی²

۱. دانشجوی دکتری بهداشت باروری دانشگاه تهران، Email: samirashahbazzadegan2000@yahoo.com

۲. متخصص بهداشت باروری دانشگاه تهران

چکیده

زمینه: سلامت به عنوان اصلی ترین شاخص توسعه یافته‌گی جوامع می باشد. انسان سالم موجب پویایی، خلاقیت، بهره وری بالا و در نهایت توسعه و پیشرفت جامعه می شود. جمع گرایی واژه ایست که بر نوع تعامل رفتاری بین افراد، گروه‌ها و یا اقوام مختلف اطلاق می‌شود و بر رفتار گروهی و تعامل گروهی استوار است. جمع گرایی نقطه مقابل فردگرایی می‌باشد. جمع گرایی بر جامعه و گروه متمرکز می‌شود و خواستار کسب هویت از جمع است. این مطالعه با هدف بررسی نقش فرهنگ جمع گرایی بر توسعه سلامت انجام شد.

متد: در این مطالعه با کلید واژه های توسعه، سلامت، فرهنگ جمع گرایی و کلمات مشابه در موتورهای جستجوگر و مطالعه کتب، مقالات خارجی و داخلی جمع آوری اطلاعات انجام گرفت.

یافته ها: حمایت اجتماعی و پیوستگی اجتماعی عاملی است که می تواند تاثیر حوادث نامطلوب زندگی را کاهش دهد. در فرهنگ های جمع گرا تصمیمات اغلب از طریق همفکری اتخاذ می شود و مسولیت این تصمیمات نیز بر عهده همه است مردم در فرهنگ های جمع گرا، بیشتر احتمال دارد که خود را تغییر دهند تا اینکه محیط را تغییر دهند. در انتخاب همسر نیز اگر افراد بعد از یک تحلیل دقیق و منطقی وارد آن شوند، امکان موفقیت ازدواج بیشتر است. بزرگترهای با تجربه بهتر می توانند به این تحلیل دقیق و منطقی دست یابند. درصد طلاق در میان کسانی که بر مبنای خواست والدین خود یا گروه دیگری از جمع ازدواج می کنند، پایین تر است. کودکان نیز در فرهنگ جمع گرا در محیطی پرورش می یابند که "ما" بجای "من" در آن حاکم است. افراد، زمانی که احساس تنهایی کنند و قرار باشد زندگی را کاملاً بر اساس تواناییهای خودشان بسازند، با احتمال زیاد تهدید بیشتری احساس خواهند کرد تا زمانی که احساس کنند که خانواده و دوستان بسیاری در ارتباط متقابل با آنها هستند و می توانند در طول یک بحران احتمالی یاریشان کنند. در فرهنگ های جمع گرا نقش اخلاق چیزی فراتر از خوب عمل کردن است. رفتار اخلاقی، رفتاری پرهیزکارانه است و مفهوم آن، انجام وظیفه شخصی به نحوی است که درون گروه مشخص کرده باشد. فرهنگ هایی که افراد جامعه باید خود را بدون کمک یک شبکه گسترده خانوادگی و دوستان حفظ کنند، در مقایسه با فرهنگ های دارای ثبات و فرهنگ هایی که در آن مردم از حمایت اجتماعی از جانب دیگران برخوردارند، با سطوح فشار روانی بالاتری مشخص می شوند.

نتیجه گیری: به طور کل جوامع جمع گرا خشنود تر از جوامع فردگرا هستند فرد گرایی موجب ظهور مشکلات مالی و معیشتی حاد، انحرافات اخلاقی، سست شدن پایه اعتقادات و دیگر مشکلات می گردد. شخصیت های ضد اجتماعی و اسکیزوئید در جمع گراها بسیار کم تراست. برای حفظ و ارتقای سلامت افراد جامعه اشاعه فرهنگ جمع گرایی مفید به نظر می رسد.

کلمات کلیدی: توسعه، سلامت، فرهنگ جمع گرایی